

[Berlau]

er aldeles vildledende og urigtige. Det vil han kunne få bekræftet, hvis han taler med Danmarks Statistik om tingene og ikke hælder sit hoved så meget til pappenhejmerne i Dr. Tværgade, havde jeg nær sagt, i Amaliegade eller andre steder, hvor han henter sine oplysninger. Der burde i hvert fald ikke kunne fremsættes lovforslag, som ikke er gennemarbejdede.

Medens vi er ved det, vil jeg gerne sige, at jeg har den helt faste overbevisning, at ministeren er på kant med ministeransvarlighedsloven, når det gælder fremsættelsen af dette lovforslag. Lad være, at forslaget er blevet fremsat, samtidig med at det kun er blevet sendt til høring i andre ministerier. Det må i hvert fald siges at være en noget usædvanlig procedure, at man ikke først har spurgt andre ministerier, som dette her berører, hvad de måtte mene om forslaget. Men det ville måske give ministeren nogle betænkeligheder ved en række af sine forslag. Efter min bedste opfattelse er man dog på kant med ministeransvarlighedsloven, når man f.eks. ikke i sin fremsættelsestale oplyser, at forslaget indeholder kraftige overtrædelser af ILO-konventioner, som Danmark har ratificeret. Jeg skal lige behandle et par af dem. Det drejer sig om ILO-konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre forhandlinger. Deri står:

»Der skal om nødvendigt træffes foranstaltninger tilpasset forholdene i det enkelte land til at opmuntre og fremme fuld udvikling og benyttelse af et organ for frivillige forhandlinger mellem arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer og arbejderorganisationer med henblik på reguleringen af arbejdsvilkårene gennem kollektive overenskomster.«

Dette forslag går den stik modsatte vej: det ophæver overenskomster. Danmark har ratificeret konvention nr. 98 den 22. juli 1955.

Konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, ratificeret den 23. april 1952, bliver også overtrådt med disse forslag. Ikke ét ord er der nævnt i ministerens fremsættelsestale om, at disse konventioner bliver overtrådt. Det havde ellers været rimeligt, om ministeren havde benyttet lejligheden til at meddele Folketinget, hvad det er, man skal tage stilling til.

Der er tale om overtrædelse af en lang række andre konventioner. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 11, European

Social Charter, konventionen om borgerlige og politiske rettigheder, også i menneskerettighedskonventionen, og konventionen om økonomiske rettigheder, artikel 8. Ministeren er langt ude på overdrevet, hvis han ikke kender konsekvenserne af de forslag, han her har fremsat. En af de overtrædelser, der sker, er, at en stat ikke må fremsætte lovforslag om overtrædelse af ILO-konventioner, men det gør man.

Jeg ved godt, at denne regering har et meget afslappet forhold til ILO-konventioner og til at blive dømt af ILO i denne sag. Man har indtil videre set forholdsvis stort på det, men Danmark ønsker måske at blive betragtet som et af de lande, der med mellemrum overtræder den slags konventioner.

Lad os vende tilbage til spørgsmålet om etablering af bilaterale overenskomster i udlandet. Hvem er det, man ønsker at indgå bilaterale overenskomster med? Er det Korea, hvor fagforeninger er forbudt? Det er en yndet arbejdskraft blandt internationale skibsredere. Eller er det Polen? Er det de statsdirigerede fagforeninger i Polen, som et flertal i denne sal i al almindelighed har så meget imod, og som man rækker fordømmende ned alle steder, der skal tegnes overenskomster med? De er i hvert fald også blandt dem, der i dag stiller sig som »labour supplying countries«, og danske skibsredere udnytter dem allerede groft om bord i deres skibe.

Indgåelsen af disse bilaterale overenskomster vil betyde, at samtlige danske søfolk – og det er hverken 10.000 eller 15.000, det er 17.000 danske søfolk, dette her drejer sig om, der er nemlig en back-up om bord i alle skibe på godt 66 pct. – skal ud i arbejdsløshed og skal modtage arbejdsløshedsunderstøttelse. Mange af dem bor i Fjernøsten i dag. De skal vende hjem til Danmark med familie. Hvor skal de bo? Hvad med deres børn? Hvad med alle disse mange mennesker, hvis tilværelse bliver knust, hvis ministerens forslag kommer igennem?

Der er ingen, der med rette kan hævde – og det er der heller ikke nogen der har gjort endnu – at dette forslag på nogen måde vil betyde, at der skal etableres overenskomster med danske organisationer eller beskæftiges danske søfolk om bord i skibe. Det er blålys, hvis der er nogen, der hævder det, og alle, som har det mindste kendskab til, hvad der foregår om bord i danske skibe, ved ganske udmærket, at det al-